

Vitaaliteorian ensisijainen sovellus: *eloonjääminen*

- Kuinka kookuttaa lukija yhdellä vilkaisulla, *kuin kirjakaupassa?* – Takakannessa on esiteltävä *elinkelpoiset meemit*, "ideatiivistymät"
- Toinen vitaalitieteellinen kunnia-asia on ajan pyörteillä leikkiminen ja "jälkimerkkinointi" ... *houkuttelemisen uuteen lukukierrokseen*
- "Merelle" edettäessä, rannan yksityiskohtien häipyessä, visiota on kirkastettava: kyseessä ei ole umpikuja, *eteenpäin on sytyä jatkaa*
- Abstrahoidessa, oikaistaessa, periaatteetkin muuttuvat: lokaalien erojen tasoittuessa, dialektiikat saavuttavat *värähtelyjen balanssin*
- Kestäviä oppeja: ollakseen mallittuva, ilmenevän todellisuuden on oltava ennustettava ... *toistuva, syklinen ... pyörteinen, fraktaalinen*
- *Ajan metafysiikan jälke^{sijaan!}n seuraava kantilainen askel on avaruuden metafysiikka: seuraavassa onkin kolme avautua jatkotutkimukseen*

Kaikkaa ei tosiaankaan ole vielä keksitty ... ei kun siis löydetty

1. "Ikkuisen singulariteetin metafysiikka"

- Edellä jäi epäsymmetria menneen ja tulevan välille, ja "tarinoiden törmääminen": pisimmät ajat (mallit) kytkettiin lyhimpiin (synnyt)
- Avain (?) on *keskittyminen subjektiiviseen* (uudestaan!): *nyt + tässä aukeaa avaruus ... tehdäänkin vielä uusi tutkimusmatka syvyyteen*
 - Tutkimuskysymys #1: kuinka luonto on voinut saavuttaa hermoston ja aistinelinten yleiskäytävyyden? – yksi vastaus: "skaalariippumattomuus", *suhteellinen asteikko, toteutuu "logaritmisella herkistyksellä"*
 - Kysymys #2 ("Okkamin nimittäjä"): kuinka saavuttaa "maksimiyksinkertaisuus"? – Avaruus syntyy yhtä aikaa "merkityksen" (muutoksen), ja ajan kanssa ... havainnon i kontribuutio on $d_t \sim d(\log \delta) d\delta \sim 1/\delta$
 - "Aikamuuttuja" siis tulee mallissa nimittäjään – subjektiivisen todellisuuden *hyperbolinen symmetria* toteutuu "invertoituneessa ajassa", tapahtumahorisontin takana, *avaruuden madonreiässä?! ☺☹*
 - "Surrationaalisuuden" ohjaamaa empiriä, *tarinaverkon assosiaatiokudonta*: logaritmillä nimittään saadaan "kepstrianalyysi" – ja *tulomuotoiset virtausten yhteisvaikutukset muuttuvat summautuviksi*
 - Kyseessä "moniuulotteinen signaalkanava-analyysi" ... päällekkäisten, peräkkäisten holonipyrteiden virtausnopeuksien erottelu ja rakenteistus jätetään nyt neoklyberneettisen algoritmin projisoitavaksi
 - Kuten *liike* auttaa erottamaan rakenteita staattisesta näkymästä ja hahmottamaan kolmiulotteisesti, virtausnopeuserot määrittävät "funktionaalisen avaruuden" ... *patoaaltaiden emergentin maiseman*

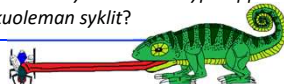
... tai toisin päin

Jatketaan "metamagiikkaa", *matematiikan lumoamaa metafysiikkaa ...*

2. "Taajuuden (inverssijan) metafysiikka"

- Jos kuitenkin aletaan rakentaa interobjektiivista mallia, *käänteisen ajan* perustalle yli nykyhetken, täytyy olettaa *syklinen toistuminen?*
- Millainen on "todellisuus", *holonien pyörrenopeuksien fraktaalisen taajuuksien jakauman määrittämä luonnollinen mielenmaisema?*
- *Kuin taikaa*: matemaattisena analogiana nyt "holografinen muisti" – "katsomissuunnasta" riippuvan *vaiheen* vaikutus hahmotukseen
- Pakotettu avaruuden emergoituminen ... kohti korkeampiulotteista "abstraktioavaruutta" *syvyyssuhteineen: tärkein projisoiuu lähelle*
- *Ajatuskoe*: entä jos aikaa, *tarinaa*, ei synny lainkaan ... merkitykset kuvautuvat suoraan avaruudeksi ... *eheä todellisuus mahdollinen?*
- Dialektiikan sijaan sisäänrakennettu *merkitysten värähtelypumpu* – laajimmillaan *kaiken elämän ja kuoleman syklit?*

... Kuvittelle sitten ihmisyyhteiden potentiaalia: jos kaksi silmää kykenee kolmiulotteisuuteen, miten korkean abstraktioiden avaruuden mahdollista useampi näkyä yhteisöinnässä?

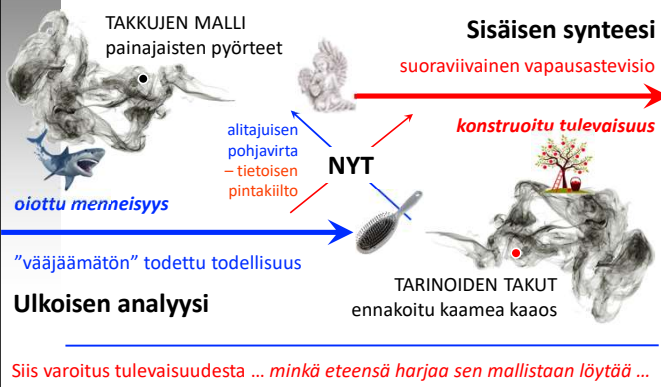
3. "Estetiikan metafysiikka" ... tai eheyden

- Mutta kaikki ei ole matematiikkaa ... *rauhoitetaan mieli*: tärkeintä on nimittäin intuitiivinen ajattelu, hahmojen näkeminen, ja *eheys*
- ... *Taas inversio*: avaruudellisen kohottaminen ensisijaiseksi, koska *merkitys vaatii tilaa ... nostetaan katsetta, ylennetään ajattelua ...*
- *Tieteen tavoite* on *pelon voittaminen* ... syöverien, ilmanpyörteiden "välien" täyttämisen ... *kaikenlaisten aukkojen jumalinen elyminointi*
- Ei-jatkuva järki tuottaa vääjäämättä lisää "aukkojen aukkoja", jossa *tarinasäikeiden olemus* ja "merkityksen ulotteisuus" jää huomiotta
- *Taiteen tehtävä* (?) on nyt subjektiivisen *maailmanhallinnan tunne* – on saatava kaoottiset aikapyörteet avaruudellisesti hahmottaviksi
- On nostettava pelot näkyviksi, sovitettava tarinoiden aukot umpeen yhteenkootussa mielenmaiseman kudoksessa ...

... Seuraavassa "vitaaliivistelmä #3" avattuna

Tuorein näkymä: *mielen toteuttama kokonaispeilaus*

Tarinan uusiutuvat kehukset: *ajassa elänyt kansikuva*

